

Godišnja pretplata Din 30.—
Za inozemstvo dvostruko.

Adresa Uredništva i
Uprave: Šibenik, p. p. 17.

„Katolik“ izlazi svaki tjedan.

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik:
Sveć. Joso Felicinović,
Šibenik ulica sv. Martina.

Štampa: Pučka Tiskara
(Braća Matačić pk. Petra)
Predstavnik Vjek. Matačić.

Oglasi po naročitoj tarifi.

Ozbiljna opomena u dvanaesti sat

18. t. mj. sv. Otac Papa Pio XI. izdao je novu encikliku. Ova enciklika novi je dokaz, kako katolička Crkva, kao brižna Majka, vodi čovječanstvo sigurnom rukom kroz teškoće sadašnjega vremena.

Enciklika naime govori o općoj bijedi, koja vlada svijetom i kojoj po opsegu nema ravne u povijesti rođa ljudskoga. Vrhovni glavat Crkve vodi računa o svim teškim posljedicama, koje mogu snaći čovječanstvo radi milijuna besposlenih radnika, stradajuće djece, žena i staraca, koji žive u bijedi i oskudici, jer su prisiljeni na nerad ruku, koje su im zasluživale svagdašnji kruh. Papa također odmah prokazuje izvor ovoga strašnoga zla, t. j. neutaživu pohlepu za imanjem i bogatstvom te bezobzirnu sebičnost, koja lakomo nagomilava novac, da ga položi u sigurne banke, kod kuće i u inozemstvu, ili ga rasiplje u luksuz i razvratnost na očigled onih masa, koje žive u oskudici svega. Bogataši ne upotrebljavaju više svoj kapital, da dadu mogućnosti rada, već vlastitu korist zaodijevaju u ruho narodnih i državnih interesa izrabljujući tako ideju domoljublja.

Najžalosnije je pri tome, što su neprijatelji svakoga reda i auktoriteta izabrali ovo žalosno gospodarsko i moralno stanje kao najzgodnije vrijeme, da izvedu veliki napadaj protiv Boga i Crkve, koja je čuvarica morala, zakona i reda. Prvi put u povijesti bezboštvo se organizira i vodi organizirani boj protiv Boga. Pri tome se služi u prvom redu s lažima, da je Crkva i Križ u službi odvratnoga kapitalizma i militarizma i svih onih tamnih sila, koje vode narode u nesreću. U povijesti je Crkva tri puta vodila borbu za svoj opstanak: s rimskim carstvom, koje ju je htjelo ugušiti u krvi; sa krivovjercima, koji su htjeli iskriviti njezin božanski nauk; napokon s islamom, koji je u divljem bijesu htio da posadi na vrh naših crkava polumjesec s konjskim repom. U

novom vijeku pak nije bilo za Crkvu veće pogibelji negoli je ovo organizirano bezboštvo, koje pod najrazličitijim geslima širi po svijetu boljševizam.

Proti toj pogibelji Papa naglasuje potrebu pravednije razdiobe zemaljskih dobara i radikalnu reformu gospodarskoga reda. Pozivlje sve ljude dobre volje na jedinstvenu obrambenu frontu za Božja prava protiv onih, koji hoće da raskršćane kršćansko društvo. Ovaj poziv najvećeg auktoriteta na zemlji ne može i ne smije ostati neuslišan, ako ne želimo svoju vremenitu i vječnu propast. Gdje ne vlada Bog, vlada kaos, nered, anarhija, teror i smrt.

Dvanaesti je sat kucnuo za ljudsko društvo! Drugog izlaza nema: ili za Boga sa Namjesnikom Njegovim na zemlji ili sa organiziranim bezboštvom protiv Boga!

Iako je današnje čovječanstvo mnogo sagriješilo, iako su njegove mo

ralne i socijalne rane tako strašno i duboko zarezane, i ako je „prolilo toliko krvi, ctvorilo toliko grobova, uništio toliko djela i oduzelo ljudima kruh i rad“ — ono ipak može da ozdravi, ako se odazove molećem pozivu Crkve: „Vrati se Gospodu, Bogu svom!“

Za blagdan Presv. Srca Isusova, koji se ove godine svetkuje 3. juna, pozivlje Papa cijeli svijet na javnu zadovoljštinu, kojoj neka se pridruže djela pokore i kršćanske ljubavi prema onima, koji trpe i stradaju. Toga dana neka se čovječanstvo okupi oko oltara i od neizmjernoga milosrđa Božjega isprosi oprostjenje. Treba opet uvesti Boga u ljudski život. Ako bude Bog u našim dušama, u našim obiteljima, u našim općinama i na svakom mjestu, koje Njemu pripada, onda neće više biti razloga za socijalnu revoluciju, jer će društvo biti pravedno uređeno. Tada moć organiziranoga bezboštva neće više ugrožavati kršćansko društvo i njegove kulturne tečevine!

Zar učenjak može da bude pobožan?

Učenjak Njuton, glasoviti astronom, kad bi čuo izgovarati ime Božje ili Bl. Djevice Marije, skinuo bi šešir s najvećom pobožnošću. On se čutio sretnim, kad je mogao ustati na obranu sv. vjere.

Jednoga jutra nosio je svećenik sv. pričest jednom bolesniku. Mala povorka, koja je pratila Krista, prolazila je kraj sveučilišnih vratiju. Pred vratima na koljena pađe čovjek i duboko se pokloni Presv. Tijelu, ustade i pođe

s drugima moleći s drugima na glas. To je bio glasoviti fizičar Volta. Svake nedjelje i blagdana polazio je k sv. Misi, a svaki bi dan molio sv. krunicu. Kad je ravnatelj sveučilišta htio uvesti republikanski kalendar, Volta se tome svom silom protivio i napokon je odnio pobjedu. Umro je svetom smrću. Pošto je primio sv. sakramente, čvrsto pritisne propelo na grudi i predade Bogu svoju dušu. Zadnje su mu riječi bile: „Oče, u ruke Tvoje predajem duh svoj!“

Boljševizam je nova tiranija

„Boljševizam je — tvrdi engleski kardinal Bourne — teška prijetnja i pogibao za cijeli svijet. Katolici moraju ostati vjerni svojim načelima. Treba da rado nose teret svojih plemenitih načela proti svakom razvratnom utjecaju, koji dolazi iz Rusije, a koji hoće boljševici da rašire po ci-

jelom svijetu: bilo tajno ili javno, dopuštenim ili nedopuštenim sredstvima. Zlo je, koje oni čine, upravo nesavladio. Oni, koji su doveli Rusiju do ruba propasti, željni su, da to isto učine i cijelom svijetu. Zato svaki onaj, koji vjeruje i poštuje Božji auktoritet, treba da se svom snagom tome usprotivi.“

Euharistijski kongres u Tijesnome

25. t. mj. pod predsjedanjem preč. dekana don Marka Čorića održala se I. sjednica za priredbu Euharistijskoga kongresa u Tijesnome. Bilo je istaknuto, kako je Euharistijski kongres najbolje sredstvo, da se narod ojača u ljubavi prema Bogu i Crkvi te da će mnogo doprinijeti probuđenju vjerskoga života naše okolice. Zatim se prešlo na organizaciju slijedećih odbora:

1. Počasni odbor: kanonik-dekan-župnik Pirovca preč. don Marko Čorić i Paškvalin Ante, opć. načelnik. 2. Radni odbor: Perina don Toma, dušobrižnik Tijesna, sa pomoćnicima. 3. Odbor za štampu i reklamu: Berak don Ivo, župnik Murtera, i Vijolić don Baldo, župnik Betline. 4. Financijski odbor: Gančević don Ante, župnik Jezera. 5. Odbor za pjevanje i sviranje: Kolarž Otto, učitelj kapelnik, i Gelpi Dušan, posjednik. 6. Zdravstveni odbor: Dr Drago Kulušić, opć. liječnik, i Mgr Ante Obratov, apotekar. 7. Odbor za dekoraciju i vatre: Fulgoži Ante, opć. prisjednik, i Ollvari Lujko, seoski glavar. 8. Odbor za doček, nastambu i red u procesiji: Stegić Krste p. Šime sa pomoćnicima. 9. Odbor za prehranu: Čaberica Ante p. Ive. 10. Odbor za nadzor djece i djevojčica: Crnčević Nikica, nadučiteljica, Rodić Marija, učiteljica, i Čorkalo Lujka, predsjednica Djev. Društva.

Program: Euharistijski kongres će započeti svečanom euharistijskom trodnevnicom u Tijesnome. Trodnevnicu će se obavljati 7., 8. i 9. jula u nadžupskoj crkvi — 9. jula poslije svečane sv. Mise izložice se Svetotajstvo na klanjanje do 7 sati navečer, kad počinje propovijed, poslije koje slijedi blagoslov. Cijelo ovo poslijepodne djeca, bratovštine, kat. društva i staleške organizacije procesionalno će iz crkve sv. Roka polaziti, predvođeni svojom zastavom, na određenu uru klanjanja u nadžupsku crkvu. Pred noć paliće se vatre na okolnim brdima.

10. jula ujutro u 6 sati biće pred nadžupskom crkvom tiha sv. Misa i pričest djece. Iza toga slijedit će doček vanjskih učesnika, koji će se sakupiti na velikom prostoru pred nadžupskom crkvom, da slušaju tihu sv. Misu, pjevajući svoje nabožne pjesme. U 8 sati biće na

Svome Pastiru i Biskupu

(Govor dra Ante Dulibića na svečanoj akademiji u Kat. Domu 3. IV. 1932.)

Smjerno pozdravljam u ime vjernika grada Šibenika i dijeceze šibenske te našeg dijela zadarske nadbiskupije Njegovu Preuzvišenost gosp. biskupa dra Jeronima Milete, te mu izrazujem duboke osjećaje ljubavi, poštovanja i zahvalnosti svih vjernika za sva velika, neprocijenjena dobra, što nam je ljubljeni naš pastir učinio i što će nam ubuduće učiniti. Što sam se primio večerašnjega časnog zadatka, uza sve svoje nedostatke, molim, da mi se to ne upiše u preuzetnost, jer sam to učinio iz osjećaja vršenja jedne si-

obali veličajni zajednički doček preuzv. dijecezanskog biskupa dra Jeronima Milete, koga će narod procesionalno ispratiti do nadžupske crkve. U 9 sati počinje javno zborovanje. U 10.30 sati svečani pontifikal. U 3.30 sata popodne počinju konferencije u crkvi sv. Roka za društva Kat. Akcije tješnjanskoga dekanata. U 5 sati počinje svečana teoforična procesija kroz varoš. Uvečer rasvjeta i odlazak gostiju.

Kako umire katolički novinar!

Glasoviti katolički novinar i polemičar Alojzije Veillot par časa prije same smrti izjavio je slijedeće: „Prije nego me zakopate u grob, stavite mi uz bok moje pero, na čelo Isusa, moj ponos, a na noge sv. Evandjelje. Iza zadnje molitve stavite Križ nad mojim grobom. Ako mi se postavi grobni spomenik, upišite na nj ove riječi: „Vjerovao sam i zato vidim!...“

Iz koriz. poslanice preuzv. Bonefacića

Ne smijemo se zadovoljiti, da naša djeca uče samo zemljopis, računstvo, povijest i t. d., nego treba da uče također i vjerske istine, a to je učenje kudikamo potrebnije i nužnije. Jao roditeljima i djeci, ako budu bez božanske istine i najviše pravednosti. Nijedna ljudska znanost ne može da nadoknadi vjeru.

Veliki fizičar franjevački trećoredac

Glasoviti fizičar Galvagni želio je stupiti u samostan, da se potpuno posveti Bogu. No to mu nije bilo moguće, pak on stupa u svjetovni red sv. Frane. Kad je republika zahtijevala od njega prisegu vjernosti, radije je napustio

novske dužnosti, a u uvjerenju, da ćete me svi izviniti i svojom dobrotom nedostatke upotpuniti i ispraviti.

Slavimo danas desetgodišnjicu glemoga pastirskog rada našeg preuzv. biskupa dra Jeronima Milete. Naš pastir je sin našega Šibenika, rođen od stare čestite narodne porodice. Od rane mladosti odlučio je, da se posveti Bogu i narodu svomu, te je stupio u sveti red Asiškoga apostola. Nakon što je svršio svoje nauke u Rimu, promaknut je na čast doktora sv. bogoslovlja. Uvijek se odlikovao svojim velim znanjem, neumornim radom i svim krepostima, kojima ga je dragi Bog obdario. Kad je imao da položi svečane redovničke zavjete, te je trebao da mjesto krsnoga imena Antun odabere

službu negoli da učini što protiv svoje savjesti. Pravo je stoga kazao Bacon Verulamski; „Duboka nauka vodi k Bogu, a površna od Njega odvodi!“

Kineski djaci i katolicizam

Prošle se godine moglo opaziti, kako lijepo cvate katolicizam u Kini, usprkos svih neprilika, koje vladaju u zemlji. Ovaj se cvat opaža u mnogim obraćenjima, i to osobito među daci- ma katoličkih škola. Tako su se pretprošloga Uskrsa u Hongkongu prijavila za sv. krštenje 42 đaka, između 15 do 25 godina stara. Na Duhove iste godine svi su se i krizmali u mjesnoj katedrali.

Od listonoše do svećenika!

Frano Gollorleiter, listonoša i obični građanin, nedavno je zaređen za svećenika u austrijskom gradu Klagenfurt (Celovac). Kada se ima poziv Božji i kada mu se odazivljemo s ljubavlju, nema nikakve poteškoće, da se uspije i da ga se postigne. Dosta je imati dobru volju i snage za žrtvu. Za ostalo se Bog pobrine. Molimo za dobre svećenike, jer je žetva velika, a poslenika malo!

Učenjak moli!

God. 1831. mladi Ozanam, koji je kasnije osnovao Konferencije sv. Vinka, prolazio je mimo jedne pariške crkve. I on se svrati u nju. Crkva je bila prazna. Samo je bio pred Gospinim oltarom jedan starac. Ozanam ga pogleda bolje i prepoznađe glasovitog Ampèra, fizičara, koji je molio krunicu. Pade ničice i mladi Ozanam te mu suze potekoše niz lice. Mladi Ozanam nikada nije zaboravio taj susret.

sebi drugo ime, naš mili Pastir je odabrao ime Jeronim. Ovaj izbor imena već nam mnogo kaže i predstavlja sretno znamenje: Ođaje nam sve njegove plemenite namjere, osnove i odluke. Sv. Jeronim je naš zemljak, čovjek velike pobožnosti, pokorničkoga života, duboke učenosti, čovjek neutrudiv u radu, osobito na Svetim Knjigama, velike požrtvovnosti i silne energije. To je dakle uzor našem uzvišenom Pastiru, koji je i vjerno slijedio stope imenjaka, kako nam to dokazuju djela i dobročinstva, kojima nas je obasuo kroz ovo deset godina.

Nije dakle čudo, da su crkvene, a i svjetovne vlasti bacile oko na skromnoga redovnika, kad je ostala upražnjena stolica slavni šibenskih biskupa.

Križ na prsima

Ovo pripovijeda misionar P. Bel-lanci:

Misionar je zaključio svoja predavanja o istinama kršćanske vjere preporučujući malim crncima: Pazite djeco, da se nikad ne stidite svoje vjere.

Ta preporuka se duboko urezala u njihovu pamet.

Poslije malo vremena jedan od tih malih crnaca otide za neko vrijeme k svojem plemenu. Malo poslije se vrati k misionaru.

Dogodi se, da za vrijeme predavanja o vjeronauku, pade taj dječak na zemlju onesviješten. Misionar ga brižno podigne i odnese u kolibu. Dok ga je nosio, opazi, da je odijelo dječaka poškropljeno krvlju, i nije tražio razjašnjenja, dok se nije dječak osvijestio.

Evo odgovor dječaka, upravo izgledan za sv. vjeru: Nemoj me karati, oče, odmah ću ti reći, što sam uradio. Preporučio si, da se ne stidimo svoje vjere. Sada sam u mojem plemenu bio ja sam kršćanin. Svi su pogani imali na svom vratu velike znakove, kojim su pokazivali, da su sinovi sotonini, a ja, da pokažem, da sam kršćanin, sam sam imao samo moj mali križ. Stoga sam uzeo nož i urezao sam veliki križ na prsa. Izgubio sam mnogo krvi, a ipak! . . . Dosta da sam pokazao prsa i svi su znali da sam kršćanin! A sad pomislimo, da mnogi kršćani naših krajeva stide se skinuti šešir i prekriziti se prolazeći kraj crkve ili kad prolazi procesija.

Nažalost i u našem gradu često se mnogi katolici stide otkriti glavu i pobožno prekriziti, kad prolazi procesija. Osobito se to može vidjeti ljeti, kad se sjedi pred kavanama. Sjećam se dobro. Bilo je to prigodom velebnog lanjskog Euh. kongresa. Desetke hiljada pobožnog naroda stupalo je u procesiji pjevajući i klanjajući se Euh. Bogu. Ostalo građanstvo je motrilo ovu divnu manifestaciju i pobožnim je čuvstvima pratilo. Međutim su pred nekim našim kavanama, blizu kojih je procesija išla, na opću sablazan svih vjernika, mnoga gospoda, tobož katolici, s nekim ironičkim posmjehom, sjedila pijući pivo i nastavljajući igru. Zar ne da je to žalosno!! Svatko zna, da i civilni zakon nalaže, da se za vrijeme, dok prolazi procesija ili uopće kakvi javni ophod, svi javni lokali moraju zatvoriti, a posjetioci eventualno poći u nutarnje prostorije. No naša gospoda, kao da ni to nijesu znali, te ih je policijska vlast morala posjetiti, da izvrše to najelementarnije pravilo pristojnosti!

Dokle smo došli? Hoćemo li tako naprijed? Ovom prigodom umoljavamo cij. gosp. direktore naših kavana, da se u buduće spriječi što slična.

Oče, oprosti im! . . .

Nedavno umro je u zatvoru u Smolenskomu katolički svećenik Kristofor Przemocky, dekan Glontska, koji je u svoje vrijeme bio profesor na bogoslovnom sjemeništu u Petrogradu. Preč. Przemocky bio je zatvoren i osuđen na 3 godine, radi toga što je jednom

župljaninu iz Roslada kod Grudenskoga učinio opširnu potvrdu o dobrom vladanju. Ovo je djelo proglašeno od tajne policije kao „veliki prekršaj“, jer po sovjetskom režimu župnici nemaju nikakvo pravo da sude o vladanju svojih župljana. Sedamdesetgodišnji župnik je mnogo prepatio za vrijeme zatvora, tako te su liječnik i čuvar upravili molbu na višu vlast izjavivši, da su te patnje preteške za bolesnoga starca. Ali samo smrt je svećenika oslobodila od progonitelja.

Naši dopisi

PRIMOŠTEN, polovicom svibnja 1932.

Proslava blagdana Gospe od Loreta

10. t. mj. Primošten je na tradicionalan način proslavio svetkovinu Gospe od Loreta. Već nekoliko dana prije same svetkovine spremalo se sve, da što svečanije proslavi taj blagdan. Po starinskom običaju uoči blagdana bio je vatromet. Za vrijeme vatrometa otvirala je „Primoštenska Glazba“ poznate narodne hrvatske koračnice.

Na sami blagdan Gospe od Loreta čitale su se ujutro rano lekcije Bl. Djevice Marije, a tih svete Mise redale su se sve do 10 sati. U 10 s. je počela procesija sa Gospinom slikom. Zatim je slijedila svečana služba Božja, koju je pjevao mp. o. Vladislav Brustić i nakon evanđelja divno propovijedao o Gospi potaknuvši srca vjernika na što vjerniju odanost i pobožnost prema Majci Božjoj. Preko sv. Mise mješovit zbor školske djece pod vodstvom svoga zauzetnog župnika vlč. don Srečka Pavića otpjevao je nekoliko lijepih nabožnih i Marijinih pjesama. Crkva je bila čitavi dan puna pobožna svijeta i hodočasnika.

Popodne mjesna „Primoštenska Glazba“ pod vodstvom svoga učitelja g. maestra A. Sentinella priredila je vrlo uspješni koncert.

Tako je svršila ova lijepa svečanost, koja je ostavila trajni i duboki trag u srcu svih nas i još više nas potakla na pobožnost prema Nebeskoj Majci.

Njegova Svetost slavnovladajući Papa Pio XI. blagoizvolio je imenovati našega ljubljenog svećara šibenskim biskupom 14. februara 1922., a 2. aprila iste godine slijedilo je njegovo svečano ustoličenje uz neopisivo oduševljenje i radost naroda. Istodobno je slijedilo i njegovo imenovanje apostolskim administratorom našega dijela zadarske nadbiskupije.

Prije ustoličenja novi naš Pastir došao je u prijestolnicu Beograd, da se pokloni i položi svečanu zakletvu pred Njegovim Veličanstvom Kraljem. Iz toga, boraveći koji dan u Beogradu, naš je Pastir imao dobrotu, da pohodi i nas, narodne poslanike iz Dalmacije, te je došao u Narodnu Skupštinu, u naš klub. Mi smo se o-

kupili oko njega i proveli neko vrijeme u ljubaznom razgovoru. Taj moj prvi susret sa našim novim Pastirom ostao mi je neizbrisivo u pameti. Tu sam mogao razumjeti sve one osnove, namjere i želje, koje je on kroz ovo 10 godina, kako svi vidimo, u djelo sretno pretvorio.

Bilo je teško doba, neposredno poslije svjetskoga rata, kad je naš dobar Pastir nastupio svoju veliku, apostolsku misiju. Kao posljedica rata nastala je u svijetu silna pokvarenost, težnja za materijalnim užicima, neutaživa pohlepa za brzim velikim dobitkom, koja nije poznavala ni mjere ni granica. Moralne vrednote nijesu se cijenile. Nije se cijenio ni trud, a ni život iskrojega. Kao da se sve ma-

terijaliziralo. Nestalo je dalekosežnoga pogleda na daljne neminovne posljedice, koje su morale nadoći, a koje su nažalost i nadošle, te ih sada cio svijet ispaštava.

U takvim prilikama naš dobar Pastir ne samo nije klonuo, nego je svim žarom duše, riječju i izgledom, neumorno, bez stanke pregnuo, da popravi, što se popraviti daće, da podigne duhove i nevolju ublaži. Promatrao je život kao cjelinu, koja se ne da rastaviti u razne dijelove, kojima bi se dalo upravljati po raznim suprotnim principima. Naš Pastir je razvio svoju blagotvornu djelatnost na polju religiozno-crkvenom, općekulturnom, nacionalnom i socijalnom.

(Svršiče se.)

Iz katoličkoga Šibenika

Proslava Majčinog dana

Kao svake, tako i ove godine proslavila su naša ženska katolička društva Majčin dan. Proslava je bila svečana i uspješna. Gospojnsko društvo „Zora“, Križarice i Male Križarice iskazale su ovom proslavom čast i poštovanje majkama, čiji rad i zasluge danas mnogi potcjenjuju. Buduć se proslava nije mogla održati na Blagovijest, kada ženska katolička društva slave Majčin dan održana je u nedjelju 22. t. mj.

Toga dana ujutro su članice „Zore“ te sve Križarice i Male Križarice pristupile na sv. pričest, koju su namijenile za svoje majke, bilo žive bilo mrtve. Preko sv. Mise održao je prigodnu propovijed o majci njihov duhovnik vlč. don Ante Radić.

Uveče je u dvorani Katoličkoga Doma bila akademija sa lijepim prigodnim programom. Svojom prisutnošću počastio ju je i preuzv. biskup. U svim se tačkama govorilo o majci i njezinoj ljubavi. Akademiju je otvorila Križarica Kuzina Korina proslovom. Prikazala je svrhu akademije i ocrtała majku kao veliku junakinju i dobročiniteljicu čitavoga čovječanstva, koja je kao najbolji pedagog i psiholog dala svojoj djeci uz vjerski i umni odgoj, te ih takove pustila u svijet, da rade za Kristovu Crkvu i svoju domovinu. Mlade Male Križarice svojim dječjim glasovima su tada otpjevale pjesmu „Jur večernjica gori“. Deklamaciju „Mali“ od Izidora Poljaka sa mnogo osjećaja

PRVA SV. PRIČEST ŠKOLSKE DJECE SV. FRANE. U utorak 31. t. mj. biće prva sv. pričest školske djece sv. Frane. Prvopričesnika-ca biće oko 160. Obred će obaviti sam preuzv. biskup. Pozivlju se roditelji djece, da toga dana doprate svoju djecu do stola Gospodnjega i da tako sudjeluju njihovom veselju. Biće to najljepši završetak mjeseca nebeske Majke.

PRVA PRIČEST U VJEŽBAONICI. Na duhovsku nedjelju 15. tek. mj. bio sam u crkvi Bl. Gospe u Varošu svjedokom vrlo lijepoga liturgičnog čina. Toga su dana djeca vježbaonice primila prvu sv. pričest. Uputilo se u 7.30 s. iz učiteljske škole dvadesetero djece muške i ženske, u pratnji roditelja put crkve. Djeca odličnih porodica u bjelini, sa kitom cvijeća u ruci, u ozbiljnom stavu, dočaravala su mi prizor iz carstva priča. Dočekant u crkvi od učenika i učenica učiteljske škole namjestila su se na klupe, uzduž poredane i pokrivenne sagovima. Crkva je bila svečano okićena i rasvijetljena. Cvijeće je cvalo i mladana srca simbolizovalo. Služba Božja bila je na svojoj visini. Izmjenično pjevanje dačkoga zbora te prvopričesnika uz pratnju orgulja i violina — sve je to dizalo dušu u više sfere. Vjeroučitelj je govorio toplinom očinskoga srca dva puta i izazvao u dušama sretnih prvopričesnika i njihovih roditelja najdublje emocije. Orosilo se mnogo oko, koje nije možda odavna zasuzilo. Poslije sv. pričesti otpjevan je skladno „Tebe Boga hvalimo“ i djeca se zaputila u učiteljsku školu. Velika sala crtaonice bila je omeno okićena samim zelenilom i cvijećem. Na odličnom mjestu isticala se slika Presv. Srca Isusova. Prvo-

je izvela Križarica Emica Čosić. Zatim su starije Male Križarice skladno otpjevale „Pokraj tebe“ od A. Stöhra. Mala Križarica Bedrica Danica svojom deklamacijom „Majka“ mnogo je zadovoljila publiku. Nato nastupa Križarica Babec Anka, koja je svojim ugodnim sopranom otpjevala pjesmu „Majka“ od Halzea. Na violinu ju je pratila Križarica Frlota Neda. Sedma tačka programa bila je deklamacija „Najveća umjetnica“, koju je lijepo izvela Mala Križarica Svalina Marlija. Zatim je slijedilo pjevanje pjesme „Majci“, koju su veselo otpjevale Male Križarice. Ovim je bio završen prvi dio akademije.

U drugom dijelu akademije održao se dirljiv igrokaz „Majčina slika“. Ovaj igrokaz u 2 čina s epilogom prikazuje život na dvoru španjolske kraljice Izabele za vrijeme Kristofa Kolumba, otkrivača Amerike. Pod režiserom vlč. don Antom Radićem Križarice su izvan očekivanja izvele svoje uloge. Prisutni su interesom pratili igrokaz, jer su se diletantice uživjele u svoje uloge, te time prenijele gledaoce na dvor španjolske kraljice Izabele.

Ova lijepa akademija pobudila je kod prisutnih ljubav prema majci, koja ih je odnjihala na svom toplom krilu, zadvojila svojom neizmjernom ljubavi i koja im je dala život. Puni lijepih uspomena na svoju majku razišli su se svojim kućama.

pričesnici su bili počašćeni obilnom zakuskom, priređenom brigom gosp. direktora učit. škole M. Dulčića, koji je djecu i oslovio očinskom riječju. Podijeljene su lijepe uspomene i cedulje za sv. krizmu, koju su djeca imala da sutradan prime. Na njihovim licima odsijevala je čista radost, anđeoska dobrota i blaženi posmjeh. Još jednom se obistinila riječ, da je vjera za čovjeka najdragocjenija vrednota i da religijski osjećaj najvećma oplemenjuje čovječje srce. Neka onoj dragoj djeci nedjeljni najvažniji čin u njihovom vijeku, tako lijep i pun čara i poezije, ostane neizbrisiv u životu i neka joj bude zalag sretno budućnosti! — *Prisutnik.*

JUBILARNA GODINA SV. ANTUNA PAD. Starješinstvo crkve sv. Frane izdalo je veoma ukusni veliki proglas, kojim pozivlje štovaoc sv. Antuna Paduanskoga na vanredne svečanosti, koje će se upriličiti u istoimenoj crkvi prigodom sedam stoljeća proglašenja svecem ovoga velikog Čudotvorca, i javlja, da svečana devetnica, kao priprava na ovaj veliki blagdan, počinje u petak 3. lipnja navečer.

PROSLAVA BL. OSANE KOTORSKE. U Crkvi sv. Dominika uprav na blagdan Presv. Trojstva proslavio se svečano blagdan bl. Osane. Jutrom su se redale sv. Mise, a u 10 s. na svečani način blagoslovio je starješina samostana novu veliku sliku blaženice, koju je uprav majstorski naslikala naša domaća vrijedna gospođica Križarica Darinka Jurčić. Preko sv. Mise pjevala se himna „Anđele bjeli“ u čast naše svetice. Popodne iza Ruzarija mp. o. Jacint Belić održao je govor u čast bl. Osane, koju je živo prikazao kao pokornicu, kao ža-

rište bratske ljubavi i kao putokaz, koji moramo slijediti, da budemo dostojni potomci naše herojske svetice. Dao Bog, da se njeno štovanje što više uvriježi u našem narodu, a ona, koja je „naše gore list“, biće naša jaka odvjetnica pred Bogom.

LIPANJSKA POBOŽNOST U ČAST BOŽANSKOGA SRCA ISUSOVA. U srijedu prvoga lipnja počinje pobožnost u slavu Presvetoga Srca Isusova. Ista se obavlja svaki dan preko cijeloga mjeseca u crkvi sv. Lovre. Redovito će počimati poslije podne u 7.30 sati Svake večeri osim krunice i litanija Presv. Srca Isusova biće po starodrevnom običaju i propovijed, a na koncu blagoslov.

BLAGDAN PRESVETOGA SRCA ISUSOVA ove godine je u petak 3. lipnja. U crkvi sv. Lovre proslavice se svečano kao i ostalih godina: U 4.30 s. ujutro čitanje lekcija o postanju i raširenju štovanja Srca Isusova. Iza lekcija pjevana Misa. Zatim će slijediti tihne Mise do 10 sati. U 10.30 sati pjevana i zadnja Misa. Odmah poslije zadnje Mise biće izloženje Presv. Olt. Sakramenta na klanjanje. Ovo će trajati do 7 sati uveče. Preko zadnjega sata biće običajna pobožnost, propovijed i blagoslov.

Dobre knjige

ZA ŠTOVATELJE SV. TEREZIJE OD MALOGA ISUSA. U nakladi Narodne Prosvjete, Zagreb, Kaptol 29. izašla je prekrasna knjižica „Njezinim malim putem“, osam razgovora sv. Terezije od Maloga Isusa sa jednom „malom dušom“. Knjižicu su priredile s. Bosonoge Karmelićanke. Uvod je napisala gđa Š. Jurkić. Sliku uz uvod je narisao g. Gabrijel Jurkić. Omot ima višebojnu sliku sv. Terezije u izvedbi glasovite beuronske škole, pa je tako knjižica vrlo ukusno opremljena. „Težak je zemaljski put, kaže u svom uvodu gđa Jurkić, što ga mora prevaliti ljudska duša. Taj put pun je zapreka, tegoba i stramputica. A ljudska duša treba da stigne do onoga jedinoga cilja: do Boga svoga. Kolike su duše slabe i malene i same mučno prevaljuju te teške puteve zemaljske. Trebaju vodiča, koji će im pokazati laganiju stazu, siguran put, na kojem neće smaknuti. I ovo, za vodiča im se nudi jedna svetica, sve poziva, da ju slijede...“ To je, eto cilj ove knjižice: pružiti jedan vodič kroz poteškoće, koje nas prate na putu prema vječnosti, a sve je to u toj knjižici dano tako dirljivo, jasno i sa razumljivanjem ljudske duše, radi čega je sv. Terezija od Maloga Isusa našla toliko štovatelja. — Cijena knjizi je Din 10. Naručuje se kod Knjižare Nar. Prosvjete Zagreb, Kaptol 29.

NOSITE

CIPELE

Snižene cijene svim cipelama!
Naročito ženskim i dječjim!

Jer su radost i zadovoljstvo.

ŠIBENIK
Kralja Tomislava

SPLIT
Marulićeva 7.